

8e jaargang
nummer 3
20 juni 2013

Smengevet

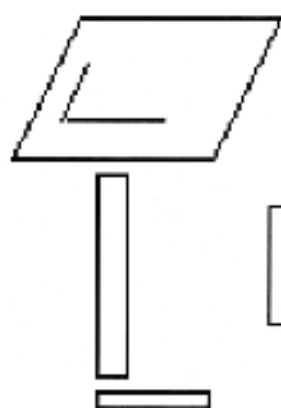

Kavya wint in Roosendaal

Eerste NK Freestyle

Schaken op vakantie

Tweemaandelijks cluborgaan van Schaakcombinatie HTV

Bouwbureau s.b.a.

Computer Aided Design

- ✓ Bouwkundig Tekenwerk
- ✓ Binnen en Buiten Architectuur
- ✓ Aanvragen
 - Bouwvergunningen
 - Milieuvergunningen
 - APV en Horeca vergunningen
- ✓ Advisering en Begeleiding bij Bouwprojecten
- ✓ Isolatie Adviezen en Berekeningen

**Gratis haalbaarheidsonderzoek
t.b.v. eventuele bouwplannen.**

Bouwbureau S.B.A.
Ing. Herman Hoogland
Th.Morrenpark 32
2552 MG Den Haag
Tel: 070-391.22.98
Fax: 070-391.22.98
Mobile: 06.513.11.430
E-mail: sba@wanadoo.nl

Titelpagina: Kavya Raulji ontvangt op de Pupillendag in Roosendaal de beker bij de meisjes t/m 8 jaar (foto: Ad Bruijns)

Inhoud

- 4 Colofon
- 5 Van de redactie / *Pim van der Meiden*
- 7 Interne competitie
- 9 Haagse Rapidcyclus (2) / *André Wagner*
- 12 Armin en Ton delen de eerste plaats / *Ton Bodaan*
- 13 Het kan verkeren / *André Wagner*
- 15 NK Freestyle / *André Wagner*
- 18 Ratinglijst mei
- 19 Schaken op vakantie / *Henk Bouma*
- 21 Schaaktraining voor herhaling vatbaar / *Ben Spierings*
- 22 Een nieuw begin (3) / *André Wagner*
- 30 Zomerschaakagenda

Samengevat is het clubblad van Schaakcombinatie HTV

Verschijnt 6x per jaar

Redactie: Pim van der Meiden (hoofdredactie), André Wagner (eindredactie)

8e jaargang nummer 3 - 20 juni 2013

Kopijdatum volgende clubblad: 31 augustus (verschijnt 5 september)

Kopij tijdig inleveren bij: Pim van der Meiden (gwvandermeiden@ziggo.nl)

Colofon

Bestuur

Voorzitter

Ben Spierings voorzitter@schaakcombinatiehtv.nl 3629780

Secretaris

Pim van der Meiden secretaris@schaakcombinatiehtv.nl 3543606

Penningmeester

Sander Pauw penningmeester@schaakcombinatiehtv.nl 3615975

PR & Sponsoring

Jan van Delden pr@schaakcombinatiehtv.nl 3239809

Wedstrijdleider extern

Kees van Gelder wl-extern@schaakcombinatiehtv.nl 7809595

Wedstrijdleider intern

Piet Sikkes wl-intern@schaakcombinatiehtv.nl 4490512

Jeugdleider

Gert-Jan Willighagen jeugdleider@schaakcombinatiehtv.nl 3972633

Commissarissen

Webmaster

Eric Alvares efsalvares@hotmail.com 06-41330092

Materiaalbeheerder

Hugo van der Laan hugovdla@wxs.nl 3509931

Jeugdbegeleiding

Ton Bodaan, Melchior Vesters, Mike Hoogland, Gert-Jan Willighagen, Geurt Jan van der Meiden, Rik Pronk, Pim van der Meiden, Niek Wisse, Pip Kanters, Andreas von Imhof

Speellokaal: Bosbeskapel, Bosbesstraat 5, 2564 PA te Den Haag, 070-3689796

Speelavond: Donderdag

Speeltijden: Jeugd tot en met stap 2: 18:30 tot 19.30 uur;
 Jeugd stap 3 en hoger: 18:15 tot 19:45 uur;
 Senioren: intern vanaf 20:00 uur

Contributie: senioren: € 95 per jaar; jeugd: € 75 per jaar; gezinslid tweede junior: € 10 korting per jaar; derde junior: € 20 korting per jaar; girorekening 5255286 t.n.v. Schaakcombinatie HTV

Internetsite: <http://www.schaakcombinatiehtv.nl>

Over mijzelf

Ik ontkom er niet aan dit keer het een en ander over mezelf te schrijven. Op de lagere school leerde ik al dat je niet met 'ik' moest beginnen en kijk nu eens. Maar in een vorig nummer heeft André al het een en ander aangekondigd. Donderdag 13 juni dronken hij en ik wat aan de bar en we waren het er over eens dat het een moeilijk dilemma was. Als ik niets zeg, is het niet goed, als ik wel over mezelf ga spreken ook niet. Ik heb voor het laatste gekozen.

Bij mij is prostaatcancer geconstateerd met uitzaaiingen. Met betrekking tot kanker is er nog steeds het sentiment dat je er aan dood gaat. Dat is natuurlijk waar, maar ieder mens gaat een keer dood. In de loop der jaren heb ik geleerd dat je het onderwerp bespreekbaar moet maken. Dat heb ik bij anderen gedaan en nu doe ik het bij mezelf. Mijn relatieve opgewektheid heeft verschillende oorzaken. Voorlopig lijkt de situatie niet al te ernstig, in veel opzichten ben ik levenslustig en mijn omgeving heeft positief gereageerd. Het ziekenhuis was minder erg dan ik me had voorgesteld en ik was nog maar een paar uur thuis of ik kreeg een bezorgd telefoontje van de huisartsenpraktijk die door de berichten was opgeschrikt. Twee artsen maar liefst stonden enkele dagen later op de stoep. Vrouw en gezin hebben het moeilijk gehad, maar mij daar weinig van laten blijken. Bij thuiskomst gaf de papegaai een vreugdekreet. Als ik wat lang van huis ben geweest, is de kat gewoonlijk eerst boos. Maar dit keer had hij in de gaten dat ik hem niet voor mijn genoegen in de steek had gelaten en toonde direct zijn aanhankelijkheid.

Ook de schaakclub gaf er blijk van dat ze me gemist hadden. Als eerste lid van SHTV kwam Ton Bodaan me bezoeken. Hoewel geen lid van het bestuur is Ton in de club een belangrijke spilfiguur. De belangstelling van clubleden heeft mij goed gedaan. Zo was er een van de oudere, trouwe leden van de club die me bijna iedere week een kaartje stuurde. Ook een lid die we al lange tijd op de club moeten missen, blijkt op afstand meer mee te leven dan we wel eens denken, en liet van zich horen. (Je moet toch weer eens op de club komen, Hans!)

Als bestuurslid ben ik aftredend. Dat is maar goed ook. Mijn gezondheid blijft wankel. Bovendien dreigen er verwickelingen. Wat is dat toch dat er zo vaak herrie is bij besturen van schaakverenigingen? Waar maken jullie je toch druk over? Zo'n klein clubje! De vraag is ook mij vaak gesteld. Toch is er iets aan de hand dat verder reikt dan alleen SHTV. Hans Pont, een groot man in de vakbeweging en een beroepsbestuurder schijnt gezegd te hebben dat van de vele functies die hij had het ogenschijnlijk zo onbeduidende voorzitterschap van de Haagse Schaakbond hem het zwaarste viel. Eddy Schuyer, de huidige voorzitter

van de KNSB, heb ik ook eens iets dergelijks horen zeggen. Hij is een politicus met een geweldige ervaring en een bestuurder van formaat.

Voor mij zelf geldt overigens dat ik in de loop der jaren tot het inzicht ben gekomen dat ik geen echte bestuurder ben. Dat heeft niet weggenomen dat ik mijn functie als secretaris van SHTV met stijgend genoegen heb uitgeoefend en daar in hoofdzaak plezier aan heb beleefd.

Dan is er een gerucht dat er mensen zijn die graag mijn plaats in de redactie van *Samengevat* willen overnemen. Voorlopig zal ik ze dat genoegen niet doen. Laten deze lieden eerst maar eens een goed artikel schrijven. André en ik zullen die schrijfsels kritisch doornemen, in het ergste geval in de prullenbak gooien, meestal grondig bewerken of misschien ongewijzigd opnemen. We kunnen wel wat kopij gebruiken.

Pim van der Meiden

*** LAATSTE NIEUWS ***

Afgelopen zaterdag is ons lid Kavya Raulji kampioen geworden bij de meisjes geboren in 2005.

Op de pupillendag in Roosendaal haalde ze 4 uit 7 en was daarmee het beste meisje!

In 2009 was Joëlle ook al eens kampioene in deze categorie.

Trainers Twan en Eric (van Bobby Fischer, waar ze ook lid is), gefeliciteerd met dit succes...

Kavya, congratulations with this nice succes!

De winnaressen bij elkaar, Kavya links (foto: Ad Bruijns)

Interne competitie

Nog 1 ronde te gaan en er is nog niets beslist in de playoffs. Wel is zeker dat Jan Willem le Grand zijn titel niet zal prolongeren en ook Ben Spierings en Ton Bodaan staan op een onverkiesbare plaats. De nieuwe kampioen zal worden bepaald door de partij tussen Twan van der Togt en Peter Vorstermans. Als Peter wint (met zwart) is hij kampioen, anders zullen we de jongste clubkampioen ooit krijgen. De vraag is wie de sterkste zenuwen heeft.

Vijfkamp A (playoffs) - Stand na 4 ronden

	Naam	Prt	W	R	V	Score	SBgr
1	Twan van der Togt	3	2	1	0	2,5	3,25
2	Jan Willem le Grand	4	2	1	1	2,5	2,00
3	Peter Vorstermans	3	1	2	0	2,0	2,00
4	Ben Spierings	3	0	1	2	0,5	1,25
5	Ton Bodaan	3	0	1	2	0,5	1,00

Hetzelfde is van toepassing in groep B, waar Hugo van der Laan de rol van underdog vervult. En ook hier zal hij met zwart moeten winnen. Gert-Jan Willighagen en Harold Fikkert spelen hun laatste partij puur voor de eer.

Vijfkamp B - Stand na 4 ronden

	Naam	Prt	W	R	V	Score	SBgr
1	Karl Baak	3	2	1	0	2,5	2,25
2	Evert Baak	4	2	1	1	2,5	2,25
3	Hugo van der Laan	3	2	0	1	2,0	2,50
4	Gert Jan Willighagen	3	1	0	2	1,0	2,00
5	Harold Fikkert	3	0	0	3	0,0	0,00

In groep C is het niet anders. Hans Segers mag alleen wel met wit proberen Jan Verheijen van de eerste plaats te verjagen en Armin Segger zal met dezelfde kleurverdeling langs zij kunnen komen door van Piet Sikkes te winnen. Het is niet uitgesloten dat in deze groep S.B.-punten beslissend zullen gaan zijn.

Vijfkamp C - Stand na 4 ronden

	Naam	Prt	W	R	V	Score	SBgr
1	Jan Verheijen	3	2	0	1	2,0	3,50
2	René Weerts	4	2	0	2	2,0	2,50
3	Armin Segger	3	1	1	1	1,5	2,75
4	Hans Segers	3	1	1	1	1,5	1,75

Haagse Rapidcyclus (2)

Op 4 mei begon de tweede helft van de rapidcyclus als gebruikelijk in het Nationaal Schaakgebouw. De opkomst was zo groot dat de vaste snelschakers die daar op zaterdag moesten verkassen naar een ander zaaltje. De concurrentie was ook dit jaar weer moordend (DD heeft doorgaans het zwaarst bezette toernooi), maar aan het eind van de rit bleek Maurice Manoch superieur. Alleen veteraan Alexander Münninghoff wist zich tussen de jonge honden op de eerste drie plaatsen te handhaven.

1.	Maurice Manoch (Prom)	2046	6.5	30.5	28.00
2.	Alexander Münninghoff (DD)	1981	5.5	28.5	20.75
3.	Timo Bottema (BF)	1895	5.5	32.0	23.00
4.	Tjomme Klop (SHTV)	2053	5.0	29.0	20.25
5.	Frans Pieter van den Bos (DD)	1939	5.0	32.0	21.25
6.	Wim Reimer (DD)	1799	5.0	24.5	17.00
7.	Henk Alberts (Prom)	2131	4.5	30.5	17.50
8.	Hans Segers (SHTV)	1977	4.5	26.5	15.25
9.	Stefan Boeters (DD)	1923	4.5	25.0	13.00
10.	Ton Bodaan (SHTV)	1902	4.5	27.0	14.75
11.	Armin Segger (SHTV)	1740	4.5	27.0	15.25
12.	André Wagner (SHTV)	1721	4.5	24.0	12.75
13.	Bilal Yalcin (DD)	1661	4.5	25.0	11.25
14.	Philip Westerduin (RSR/IvT)	2019	4.0	19.5	10.75
15.	Theo van Orsouw (DD)	1847	4.0	24.0	14.00
16.	Frans van Kampen (DD)	1665	4.0	24.5	12.50
17.	Michael Claushuis (BF)	1552	4.0	23.0	12.25
18.	Wouter de Bruin (R'wijk)	1525	4.0	21.0	8.50
19.	Elmar Bottema (BF)	1476	4.0	20.0	9.00
20.	Symon Algera (V'sch)	1931	3.5	30.5	13.75
21.	Lothar van der Sluijs (DD)	1844	3.5	28.0	10.50
22.	Koos Roeleveld (SHTV)	1824	3.5	29.5	12.75
23.	Jan van der Meer (HO)	1605	3.5	22.5	8.25
24.	Akshaya de Groot (DD)	1834	3.0	24.5	7.75
25.	Maurits Bons (HO)	1792	3.0	19.5	5.00
26.	Jaap van den Berg (Prom)	1770	3.0	28.0	10.25
27.	Kor Bronts (DD)	1676	3.0	22.5	6.50
28.	Edwin van der Leij (HO)	1700	3.0	22.0	6.00
29.	Ronald de Vries (-)	1590	3.0	22.5	6.50
30.	Jaco Arkesteijn (DD)	1573	3.0	22.0	7.00
31.	Robert van Eibergen (DD)	1330	3.0	29.5	12.00
32.	Rick van Roon (CSV)	1131	3.0	22.0	6.75

33.	Ed Eveleens (Prom)	1679	2.5	26.5	7.00
34.	Cor Kanters (SHTV)	1599	2.5	25.5	6.50
35.	Alfred van der Helm (DD)	1389	2.5	18.0	5.50
36.	Wilfred den Breejen (Pion)	817	2.5	20.0	6.75
37.	Gerrit Horst (DD)	1705	2.0	18.0	5.25
38.	Theo van der Pol (S'mat)	1512	2.0	25.5	6.75
39.	Rob van Duivenboden (HO)	1410	2.0	21.0	4.00
40.	Cor Butzelaar (DrME)	1376	2.0	22.5	3.25
41.	Selahattin Ciftci (HSV)	1335	2.0	22.5	6.50
42.	Auke de Vries (DD)	1325	1.5	19.0	1.75
43.	Inzhu Sagynay (BF)	523	1.5	19.0	1.50
44.	André Lopies (DD)	1836	1.0	24.0	10.75

Het laatste toernooi was op 1 juni. In het SBS Denksportcentrum deden veel jeugdspelers mee die voor het eerst aan ons eigen rapidtoernooi mochten ruiken. Een andere debutant, in de rapidcyclus zelfs, was Derk Dekker (Schaakhuis) die gelijk indruk maakte door het toernooi te winnen. Hij werd gevolgd door maar liefst zeven spelers op de tweede plaats, ook een primeur in de 14 jaar dat de Haagse Rapidcyclus gehouden wordt.

1.	Derk Dekker (S'huis)	1831	6.0	29.5	24.75
2.	Koos Roeleveld (SHTV)	1824	5.0	33.0	22.50
3.	Timo Bottema (BF)	1895	5.0	32.0	21.00
4.	Theo van Orsouw (DD)	1847	5.0	31.0	20.00
5.	Frans Pieter van den Bos (DD)	1939	5.0	30.0	20.50
6.	Tjomme Klop (SHTV)	2053	5.0	28.5	20.00
7.	Lothar van der Sluijs (DD)	1844	5.0	28.5	19.25
8.	Wim Reimer (DD)	1799	5.0	28.5	18.50
9.	Ton Bodaan (SHTV)	1902	4.5	29.0	17.25
10.	Elmar Bottema (BF)	1476	4.5	28.0	16.00
11.	Armin Segger (SHTV)	1740	4.5	28.0	14.75
12.	Ben Spierings (SHTV)	1739	4.5	27.5	13.25
13.	Gijs van Dongen (ST)	1688	4.0	27.5	13.00
14.	Maurits Bons (HO)	1792	4.0	27.0	12.50
15.	Jan Willem le Grand (SHTV)	1848	4.0	26.0	12.00
16.	Rob Bes (HO)	1532	4.0	25.0	12.00
17.	Jaap van den Berg (Prom)	1770	4.0	24.0	9.00
18.	Rik Pronk (SHTV)	1891	4.0	23.0	11.50
19.	Rick van Roon (CSV)	1131	4.0	21.5	8.25
20.	Ferdi Sieben (Prom)	1644	3.5	27.0	11.50
21.	Ed Eveleens (Prom)	1679	3.5	24.0	8.00
22.	Thomas Luk (SHTV)	1085	3.5	21.0	9.00
23.	Frans Wentholt (DD)	1692	3.5	20.5	6.75

24.	Jan van der Meer (HO)	1605	3.0	27.5	10.75
25.	Aad van Eijk (HO)	1592	3.0	25.0	8.00
26.	Hans Segers (SHTV)	1977	3.0	24.5	9.00
27.	René Weerts (SHTV)	1564	3.0	23.5	8.00
28.	Ad Oomes (S'mat)	1120	3.0	20.0	3.50
29.	Berke Yigittürk (SHTV)	759	3.0	18.0	6.00
30.	Mitchell Vuong (SHTV)	924	3.0	18.0	5.00
31.	Pim van der Meiden (SHTV)	1309	2.5	24.5	4.25
32.	Edwin van der Leij (HO)	1700	2.5	24.0	7.50
33.	Sam van Dongen (DSC)	926	2.5	20.0	3.25
34.	Scot Leite (S'huis)	1300	2.0	22.0	2.00
35.	Barend Lavrijsen (-)	1252	2.0	21.5	2.00
36.	Inzhu Sagynay (BF)	523	2.0	17.0	2.25
37.	Sabri Kilic (SHTV)	650	2.0	13.5	1.25
38.	Rob van Duivenboden (HO)	1410	1.5	20.0	3.00
39.	Pervin Yigittürk (-)	600	1.0	16.5	0.25

In de strijd om de eer (winnaar van de cyclus) was het dit jaar ongewoon spannend. Na drie toernooien leidde ondergetekende, maar in de laatste ronden van het SHTV-toernooi kwamen drie anderen langszij. Twee spelers hadden vier toernooien gespeeld en eindigden daarmee compleet gelijk: Frans Pieter van den Bos en Koos Roeleveld, die samen op de erelijst prijken. De prijswinnaars:

Eindstand Groep A (1801 en hoger)

Frans Pieter v.d. Bos (DD, 1939)	15	(4 toernooien)
Koos Roeleveld (SHTV, 1824)	15	(4 toernooien)
Tjomme Klop (SHTV, 2053)	15	(3 toernooien)

Eindstand Groep B (1601-1800)

André Wagner (SHTV, 1721)	15	(3 toernooien)
Wim Reimer (DD, 1799)	14½	(4 toernooien)
Maurits Bons (HO, 1792)	14	(4 toernooien)

Eindstand Groep C (1401-1600)

Elmar Bottema (BF, 1476)	12	(3 toernooien)
Rob van Duivenboden (HO, 1410)	6½	(3 toernooien)

Eindstand Groep D (1400 en lager)

Rick van Roon (CSV, 1131)	9	(4 toernooien)
Sam van Dongen (DSC, 926)	6½	(3 toernooien)

André Wagner

Armin en Ton delen de eerste plaats

Een persoonlijke terugblik op het veteranentoernooi om de HSB-titel

Ook dit jaar 2013 werd er weer gespeeld om de HSB Veteranen titel. Er waren maar liefst 45 deelnemers en het toernooi werd geleid door 'onze' André Wagner en Han Nicolaas. Dit team heeft al menig toernooi op kundige en enthousiaste wijze tot een waar schaakfeestje gemaakt voor de deelnemers. Zo ook dit jaar.

Zelf had ik niet veel hoop op een sportief goed resultaat, aangezien ik op 2 data verhinderd was. Maar het vooruitzicht op 7 rondes lekker te kunnen schaken op vrijdagavond was genoeg reden om deel te nemen. Armin daarentegen ging als een trein van start en scoorde 6 punten uit de eerste 6 partijen! Bovendien was zijn spel zeer de moeite waard. Zelf speelde ik niet slecht en probeerde zo positioneel mogelijk te schuiven wat mij 4 overwinningen opleverde naast de 2 byes.

Na ronde 7 werd het toernooi weer spannend, omdat Armin zich verslikte in de Franse opstelling van Frans Pieter van den Bos (F.P.) van DD. Zelf wist ik wel te winnen van Ferdi Sieben, die na vele jaren rust weer is gaan schaken en een aanwinst is voor het toernooi. In ronde 8 speelden Armin en ik remise tegen elkaar en ook F.P. speelde remise tegen de taaie John Tan.

Het ideale scenario voor een laatste ronde: 3 spelers aan kop met $6\frac{1}{2}$ uit 8. In de laatste ronde speelde Armin tegen Leo Duijvesteijn van WSC en wist het hoofd koel te houden. In een aardige combinatiepartij zegevierde hij fraai en eindigde op $7\frac{1}{2}$ uit 9!

F.P. en ik hadden op dat moment pas 1 pion geruild en de strijd moest nog beginnen. Maar langzaam werd duidelijk dat de zwarte stelling van F.P. ging kraken en uiteindelijk stortte zijn vesting in elkaar.

Toen alle rook was opgetrokken bleek dus dat Armin en ik met $7\frac{1}{2}$ punt het toernooi hadden gewonnen. De computer bepaalde dat ik de meeste weerstandspunten had en daarom formeel de kampioen was. Maar de meeste deelnemers waren het erover eens dat Armin met zijn spel het toernooi de meeste glans had gegeven.

Overigens ligt de ware charme van het toernooi in de sfeer die er heerst onder de deelnemers en het gezamenlijk met Armin heen en weer reizen naar het toernooi.

De speellocatie in Voorburg was goed bereikbaar, maar we misten wel onze charmante bardame uit de Schilp!

Als het even kan ben ik volgend jaar weer van de partij.

TonBo

Het kan verkeren

Een aantal jaar terug speelden Mike en ik op een winderige dag mee in het Delfts Kroeglopertoernooi. Het was al juni, als ik het me goed herinner, maar de wind maakte het minder aangenaam. Dit jaar viel Pinksteren in mei en dan verwacht je geen zwaar zomerse temperaturen en die waren er ook niet. Het was redelijk lenteweer, maar er liepen de nodige schakers in dikkere kleding dan vorig jaar. Zelfs een die-hard als Mike hield het uiteindelijk niet vol en ging terug naar het startpunt aan de Zusterlaan om zijn jas te halen. Als liefhebber van koel weer leek de dag juist wel op mijn lijf geschreven, maar dat kwam totaal niet uit de verf. Met een duf hoofd (geen idee waardoor) bracht ik interessante stellingen op het bord, om ze vervolgens volledig om zeep te helpen. En van de weeromstuit leek Mike ook niet goed op dreef.

Het begon met een dubbele nederlaag, met gratis gezichtsverlies, tegen het duo Van der Meiden/Prins in het *Proeflokaal*, een confrontatie die ook nog eens ruim te laat begon, omdat iemand de sticker op de tas met materiaal niet goed had gelezen en meegenomen had naar een andere locatie. Grote hilariteit, maar opstartproblemen doen zich altijd wel voor.

De tweede ronde bracht ons naar *De Klomp*, het knusse biercafé aan de Binnenwatersloot waar 300 soorten bier voorhanden zijn. En zo kon het gebeuren dat ik al bijna 3/4 liter achter de knopen had voor de dag goed en wel begonnen was. Een unicum. De partijen liepen minder voorspoedig, maar deze keer waren de tegenstanders wel een stuk sterker.

En zo bereikten we de lunchpauze met een perfecte nulscore. Er was door alle vertraging niet veel lunchtijd meer over van het halfuurtje extra dat daarvoor gereserveerd was, maar ons matige succes in combinatie met een oneven aantal koppels leverde een voordeel op: een bye in de 3e ronde! De nieuwe regel dat vanaf de 3e ronde niet meer gewacht zou hoeven worden met de klokken starten als de tegenstander er nog niet was werd daarmee door ons omzeild. Als altijd smaakten het broodje haring en de (grote!) lekkerbek bij de visbanken uitstekend. We gingen nog een stuk wandelen en onderweg spiekten we even bij *Locus Publicus* waar we voor de 4e ronde moesten zijn... ah, de *Koornbeurs*, direct naast de visbanken... Wie zegt er dat schakers niet genoeg beweging hebben?

Daar, in de schemering, troffen we het Westlandse koppel Kindt/Vreugdenhil. Met de laatste heb ik recent veel gespeeld en zelfs partijen gewonnen, maar het vlotte andermaal niet. Mike ging beter en scoorde zijn eerste punt. En deze keer wachtten we rustig op de indeling, waarna de lange reis van ongeveer 200 meter kon worden aanvaard naar *De Engel* op de Markt.

Een groep studenten vierden er luidruchtig feest en wensten massaal de schakers succes, om vervolgens vrolijk verder te schreeuwen en zingen. Ja, een kroeglopertoernooi is beslist voor een apart slag schakers. Verwacht geen serene ruim-

tes waar men slechts fluisterend rondgaat. We trokken er ons dan ook niets van aan en speelden onze partijen tegen het sterkste koppel dat we die dag zouden tegenkomen. Het werd geen succes en inmiddels naderden we de avond en, zoals reeds gememoreerd, besloten we even terug te lopen naar de Zusterlaan voor de jas van Mike. Daar had wedstrijdleader Arno Wiersma de indeling voor de 6e ronde inmiddels klaar en wat bleek? We moesten naar *De Plataan*, helemaal aan de andere kant van het speelgebied, om het toernooi af te gaan sluiten met twee matches tegen Zoetermeerse koppels. Het eerste was sterk, de jonge heren Manoch en Van der Ham. Het gezellig nakeuvelen galmde door de ruimte, wat commentaar opleverde van de spelers in een topmatch in dezelfde ruimte en grote hilariteit.

De voorlaatste wandeling ging naar een nieuwe locatie in het toernooi, *Oude Jan*, aan de voet van de Oude Kerk die zich niet onbetuigd liet en tijdens de partij met zwaar klokgebeier de tijd aangaf. Het seniorenduo Van Staden/Schoon, dat we in september in Leiden ook al eens troffen, was ook nu kansloos en bracht ons de enige dubbeloverwinning.

En dan net als je op dreef lijkt te komen, is het afgelopen. Het materiaal wordt weer in de tas gestopt, de klokken in de kist en de wandeling terug naar het Denksportcentrum aanvaard.

En daarna volgden de vaste onderdelen, de prijsuitreiking en de gezamenlijke maaltijd. Het was wederom laat toen we huiswaarts keerden.

<i>Mike (1973)</i>		<i>André (1734)</i>	
Bas Prins (1600)	0	Geurt Jan v.d. Meiden (1640)	0
Lennard den Boer (2035)	0	Piet Pluymert (2031)	0
bye	1	bye	1
Manfred Kindt (1960)	1	Frans Vreugdenhil (1921)	0
Mark Timmermans (2285)	0	Rik de Wilde (2135)	0
Maurice Manoch (2086)	½	Marc van der Ham (1895)	0
Martin van Staden sr. (1564)	1	Chris Schoon (1411)	1

De SHTV'ers eindigden op de volgende plaatsen:

18	Patrick Rasenberg/Koos Roeleveld	9	111	64½
44	Ton Bodaan/Armin Segger	7	80	33
45	Geurt Jan van der Meiden/Bas Prins	6½	112	39¾
52	Tjomme Klop/Harold de Boer	6½	92	38¼
66	Mike Hoogland/André Wagner	5½	81	16¼
69	Ton van Vliet/Danny Lindhout	5	98	29¼

André Wagner

NK Freestyle

Vrije stijl schaken, wat moet men zich daar bij voorstellen? In principe alles, behalve het spel zoals we dat wekelijks op de club spelen. En daar kan aan toegevoegd worden dat er veel meer varianten zijn bedacht dan je zo zou denken. Weggeefschaak is wel een heel bekende in het rijtje, waarbij slaan verplicht wordt en degene die alle stukken het eerst kwijt is (inclusief de koning!) de partij wint.

Weggeefschaak stond niet op het programma bij het NK Freestyle dat op zondag 9 juni op de kalender stond, maar wel zeven andere boeiende en soms moeilijke varianten. Er waren flink wat aanmeldingen van vooral jeugdspelers en na de gebruikelijke ‘tien-kleine-negertjes-fase’ restten er nog 30 deelnemers die zich op de vroege ochtend tussen negen en tien uur aan het Wijkcentrum Essesteyn in Voorburg meldden. Bijna de helft van die deelnemers was trouwens lid van SHTV en zo kwamen er regelmatig clubgenoten tegenover elkaar te zitten.

Na een openingspraatje van organisator Adrey Caljé werd begonnen aan de eerste ronde met een potje amazoneschaak. De dame krijgt de rol van de amazone uit het superschaak en mag behalve de gewone bewegingen ook springen als een paard. Dat levert dan bijvoorbeeld een zet op als Dg4-e3 met schaak op de koning en aanval op torens op d1 en f1 en een ongedekte loper op g2. Dat overkwam mij tegen onze eigen Julie-Anne Hermanns. De loper zag ik nooit meer terug.

Kamikazeschaak in de tweede ronde ging voor vele anderen weer minder. Elke stuk dat slaat wordt in deze variant ook van het bord gehaald. Dat betekent dat de koning nooit kan slaan, op straffe van verlies. Ton Bodaan was een van de mensen die dat aan den lijve ervoer. Zelf had ik het voordeel dat ik een paard voor de vijandelijke dame kon geven. Daarna moest ik nog wel opletten dat ik mijn dame niet per ongeluk zou verspelen, maar dat liep allemaal prima en met mat werd de partij beëindigd. Onze Justus van Klaveren bleek een ware kamikazeschaker, want hij zag kans om de als eerste geplaatste Kevin Tan te verslaan.

Ronde drie, Knight relay. Oei, niet voor de spelers die zich altijd verslikken in paardensprongen. De paarden worden onkwetsbaar, maar nemen ook niet volledig aan het spel deel. Dat wil zeggen, ze ‘delegeren’ hun kracht aan de pionnen en stukken die op door hen bestreken velden staan. Ze kunnen niet slaan of geslagen kunnen worden en dat betekent ook dat ze geen schaak kunnen geven of een stuk dekken. Een wit paard op g5 en witte dame op h7 is dan ineens geen mat. De zwarte koning kan de dame gewoon slaan. Ingewikkeld? Ja,

dat vonden de meeste deelnemers ook. Na een fikse knoeipartij van beide kanten bood mijn jeugdige tegenstander remise aan, wat ik graag aannam.

Terwijl buiten het zonnetje voorzichtig de grauwheid van de ochtendhemel had verjaagd, werd een eerste exemplaar van het boek dat Adrey Caljé heeft samengesteld over schaakvarianten overhandigd aan vader en zoon Prinzen, die als enige huisschakers aan het toernooi deelnamen. Met de hoop uitgesproken dat ze ooit lid van een club zullen worden, werd het startsein gegeven voor ronde 4, moerasschaak. De vier centrumvelden zijn afgedekt met een stukje papier, het ‘moeras’. Daar kunnen geen stukken staan, overheen springen of schaak geven. Kortom, het bord is gewoon vier velden kwijt. Maar... er zit natuurlijk een addertje onder het gras. Wat is anders de lol nog? De speler die een stuk slaat of schaak geeft mag het ‘moeras’ een rij of een lijn opschuiven. Stukken die op de velden staan die nu bedekt worden verdwijnen van het bord. Dat maakt het kiezen voor slag of vermijden van schaak heel belangrijk en dan wil het nog weleens helemaal fout lopen. Andermaal tegen een clubgenoot spelend kreeg ik een waar modderbad. Cor Kanters bleek veel beter op te letten, vooral op schaakjes, en dat was dat.

In de vijfde ronde was er de confrontatie tussen Mike Hoogland en Koos Roeleveld, die beiden 100% hadden. Zou een SHTV’er het toernooi gaan winnen en wie zou het dan zijn? De variant die gespeeld werd wordt querquisite genoemd. Dat klinkt zo ingewikkeld als het is: pionnen doen wat ze altijd doen, maar de stukken nemen de functie aan van het stuk dat in de beginstand op die lijn staat. Dus na Pb1-c3 verandert het paard in een loper, een koning op de d-lijn kan ineens reuzensprongen maken. Maar hij kan dus nog wel schaak en mat gezet worden en mag zich niet in schaak begeven. Wie na de eerdere rondes nog geen hoofdpijn had, liep hier toch wel kans de nood aan een paracetamolletje te krijgen. Vooral als je de tegenstander een beetje begeleid omdat hij de draad kwijt dreigt te raken, om dan prompt door hem matgezet te worden. Auw!

Nog twee ronden te gaan en de deelnemers begonnen er lekker in te komen. De voorlaatste variant was krimpschaak. Elke keer als het laatste stuk van een rij of lijn is weggespeeld, verdwijnt die rij of lijn van het bord. Om het overzichtelijk te houden schuiven rijen in de richting van de 1e rij op en lijnen in de richting van de a-lijn. De zwartspeler heeft dus baat bij lange armen. Wel weer oppassen dat na het opschuiven de eigen koning niet schaak komt te staan, want dat verliest. Diverse mensen kwamen op een heel klein bordje te spelen tegen het einde van de partij, maar anderen slaagden er in om steeds minstens een stuk op een rij of lijn te houden. Dat maakt het overzichtelijker. Zelf hoefde ik slechts één keer mijn stukken een rij op te schuiven en daarna liep mijn tegenstandertje mat. We hebben daarna nog een paar potjes gespeeld waar wel meer gekrompen werd en we steeds opnieuw vergaten de stukken op te schuiven. Toch niet zo

gemakkelijk als het lijkt. Koos had intussen zijn zesde overwinning binnen en had aan een remise in de laatste ronde genoeg om als allereerste Nederlands kampioen Freestyle Chess te worden gehuldigd.

De laatste variant, cilinderschaak, is spectaculair te noemen. Het is alleen wel zaak om heel goed op te letten en niet zomaar te openen met een centrumpion. Wat is namelijk het geval? De a- en h-lijn zijn met elkaar verbonden, waardoor het bord als het ware een cilinder vormt. De pion op h2 kan in deze variant zowel slaan op g3 als op a3. Menigeeen zag over het hoofd dat na d2-d4 g7-g6 de witte koning aangevallen staat door de loper op f8 en schaak niet opheffen betekende op deze dag: verliezen. Er waren veel partijen snel klaar. Met veel precisie wist ik dat zelf te vermijden, maar wat ik niet onmiddellijk zag, was dat ik met mijn dame op a8 de zwart koning op e8 mat had gezet. Dat duurde nog een paar zetten. Koos speelde intussen zo goed hij kon tegen Kevin Tan, die na zijn verlies tegen Justus alles gewonnen had. Het onderling resultaat zou doorslaggevend zijn als Koos zou verliezen. Helaas voor hem gebeurde dat ook en moest hij genoegen nemen met de tweede plaats. Kevin Tan is dus de eerste kampioen in hopelijk een lange lijst. Mike werd vierde en Ton greep net naast een prijs met een (ook mooie) zesde plaats. Meisjeskampioen werd Fong Li Caljé, die de onderlinge partij van Joëlle Vuong won.

Er zijn al plannen om volgend jaar dit kampioenschap weer te organiseren en dan met meer deelnemers natuurlijk.

André Wagner

V.l.n.r. Torsten van Ham (5e), Fong Li Caljé (m), Kevin Tan (1e), Koos Roeleveld (2e), Thom Beeren (3e) en Mike Hoogland (4e)

Ratinglijst mei

Er is ten opzichte van de lijst van februari één naam bijgekomen. Wat verder opvalt is dat er vrij weinig grote verschuivingen zijn. De laatste ronde van de HSB-competitie moet nog worden verwerkt en ook het PK Senioren/veteranen zal pas voor de lijst van augustus worden verwerkt. We zullen het komende zomer daarom moeten doen met onderstaande cijfers. Bij het Science Park-toernooi, Leiden Chess Tournament, Bilderbergtoernooi en het Open NK kunnen de ratings verder worden opgeschroefd.

Melchior Vesters	2153 (-31)	Hugo van der Laan	1660 (+11)
Maarten Stolte	2050 (+16)	Jan van Delden	1657 (+12)
Stijn Gieben	2041 (+6)	Geurt Jan v.d. Meiden	1640 (-29)
Tjomme Klop	2031 (-22)	Karel Stolte	1640 (-15)
William van Zanten	2022 (-22)	Jan Verheijen	1622 (+7)
Hans Segers	2009 (+32)	Eric Alvares	1615 (-)
Marco van Straaten	1985 (-)	Cor Kanters	1599 (-)
Aleksander Henke	1979 (+38)	Danny Lindhout	1598 (-19)
Mike Hoogland	1973 (-2)	Frans Coers	1569 (+11)
Twan van der Togt	1937 (+32)	Harold Fikkert	1545 (-)
Ton Bodaan	1902 (-)	René Weerts	1520 (-44)
Peter Vorstermans	1902 (+5)	Kees Gelder	1504 (-28)
Sander Pauw	1900 (-19)	Rob Dijkstra	1500 (-)
Rik Pronk	1891 (-)	Hans Dwarshuis	1486 (-)
Olav van Leeuwen	1886 (+36)	Jan Bonsel	1448 (-17)
Jan Willem le Grand	1839 (-9)	Ard van der Zwart	1407 (-31)
Evert Baak	1837 (-28)	Henk Bouma	1328 (+4)
Eduward Supit	1826 (-)	Lex Meer	1322 (-)
Jaimy Luk	1812 (-39)	Pim van der Meiden	1302 (-7)
Niek Wisse	1802 (+11)	Eric Kwappenberg	1284 (-)
Theo Bovenlander	1798 (+23)	Bert van Dijk	1204 (-)
Gert-Jan Willighagen	1791 (+16)	Wim Vermeulen	1164 (-1)
Koos Roeleveld	1788 (-36)	Andreas von Imhof	1158 (-)
Armin Segger	1769 (+29)	Justus van Klaveren	1156 (+58)
Karl Baak	1766 (-)	Thomas Luk	1090 (+5)
Ben Spierings	1735 (-4)	Mitchell Vuong	952 (+28)
André Wagner	1734 (+13)	Ricki Luk	814 (-)
Ed Olvers	1719 (-12)	Joëlle Vuong	766 (-)
Piet Sikkes	1671 (-)		

Schaken op vakantie

Wie net als ik zowel het bananenrokje van Josephine Baker als ook de waterpijp van Ali Pasja heeft gezien, is een gelukkig mens.

Josephine Baker was de eerste zwarte vrouw die (bijna) bloot optrad in de theaters van Parijs. We leven dan in 1925. Zij werd in Frankrijk een megaster, actrice en zangeres, terwijl zij in de clubs van New York geen toegang kreeg vanwege haar huidskleur. Zij zette zich later in voor de strijd tegen rassendiscriminatie en liep naast Martin Luther King mee in de March on Washington. Van haar kapitaal kocht zij een kasteeltje in de Dordogne (Frankrijk), het Chateau des Milandes in het dorpje Castelnaud-la-Chapelle. Daar stichtte zij een gezin met twaalf weeskinderen uit alle delen van de wereld, om te bewijzen dat alle mensen, van welke afkomst ook, in vrede met elkaar kunnen leven. Helaas kon zij niet met geld omgaan en zij stierf in 1975 arm en berooid en werd in Monaco begraven op kosten van Grace Kelly, echtgenote van prins Reinier III van Monaco.

De herinneringen aan Josephine Baker (en haar rokje!) worden bewaard in het kasteel van Milhaud en het is bijzonder te zien hoe het Franse publiek haar daar nog steeds adoreert. Dus vakantietip voor de Dordogne: ga daar kijken. De omgeving is prachtig en voor de kleintjes (en groten) is er een roofvogelshow.

Ali Pasja, bijgenaamd de Leeuw van Ioannina, is een ander verhaal. Hij regeerde als onderkoning van de Turkse sultan over Albanië en Noord-Griekenland. Zijn wreedheid is berucht. Hij had een harem van 500 vrouwen en zij die van overspel werden verdacht liet hij verdrinken in het meer van Ioannina. Omdat hij in Ioannina een universiteit stichtte en veel voor de kunst en cultuur deed, is hij nog steeds populair onder de inwoners van deze stad. Politiek gezien overschatte hij zijn kansen.

Hij wilde een zelfstandig koninkrijk en begon zich onder Franse en Engelse invloed los te maken van het Turkse Rijk en steunde het Griekse verzet tegen de Sultan. Deze vond het in 1820 mooi genoeg geweest en stuurde een groot leger op hem af. Na een belegering van twee jaar was het over en uit, Ali Pasja werd doodgeschoten en zijn hoofd en voeten werden afgehakt en tentoon-gesteld.

In Ioannina is nog een klein museumpje ter herinnering aan hem. Daar ligt ook zijn twee meter lange waterpijp, die hij liggend op een divan rookte, wanneer hij buitenlandse gezanten ontving.

Wanneer ik zo op vakantie rondtrek heb ik altijd voor de stille momenten een deeltje stappenmethode en een klein schaakbordje en -stukken bij mij. Zo zag ik

in Ioannina in een keldertje pizzabezorgers wachten bij een schaakbord. Zij spraken geen Engels en ik geen Grieks, maar dat was geen probleem om een leuke partij te spelen. 's Nachts om 11.30 uur bij een temperatuur van 28 graden. Dat is schaken op vakantie.

Voor diegenen die met het toeristenspoorlijntje Kalavrita-Diakofto meegaan: de stationschef van Diakofto schaakt graag, maar moest helaas aan het werk, toen ik er was.

Voor ik naar Griekenland ging had ik het idee dat heel Griekenland vol zat met café's met oude mannetjes die aan het tric-traccen en schaken waren, maar dat viel toch een beetje tegen, wel veel tric-trac maar weinig schaak.

Mijn laatste bestemming was Curaçao, familiebezoek. Wat moet je daar anders dan snorkelen? Schaken natuurlijk. Curaçao kent een bloeiende schaakclub (Nacho Moron). Een van de leuke dingen daar is om tegen de andere eilanden te spelen, dat doe je per vliegtuig, weer iets anders dan op de fiets naar de Bosbeskapel. Dus ik heb de voorzitter opgebeld en gevraagd of ik mocht komen. Geen enkel probleem. Dus op dinsdagavond zat ik in een verenigingsgebouw te schaken met airco. Er waren zes leden en drie toeristen! Het spelpeil is hoog. Ik verloor dan ook. Helaas was de kantine buiten gebruik. De voorzitter had dit ondervangen door met een grote koeltas met bier aan te komen zetten. Misschien een tip voor SHTV, als Rik een keer verhinderd is?

Dus voor je op vakantie gaat, oriënteer je even op de schaakmogelijkheden ter plekke. Er is vaak meer mogelijk dan je vooraf denkt. En voor de thuisblijvers? Daar zijn twee toernooien voor: Amsterdam Chess en Leiden Chess, beide in juli. Amsterdam Chess kent een A-, B-, C- en D-groep, zodat ook de mindere goden daar een kansje hebben. En Leiden is altijd beregezellig.

Volstaat mij nog om in het laatste clubblad van het seizoen iedereen een goede (schaak)vakantie te wensen.

Henk Bouma

Schaaktraining voor herhaling vatbaar

Ook dit seizoen was er weer de mogelijkheid voor de leden om schaaktraining te volgen. In de afgelopen maanden werd op de laatste woensdag van de maand een training georganiseerd. De opzet was net als vorig seizoen dat onze sterkere schakers les geven aan de eigen leden. William van Zanten (2x), Melchior Vesters en Ton Bodaan werden bereid gevonden trainingen te verzorgen. De slottraining werd gegeven door gastdocent en FIDE-meester Henk Happel, lid van DD.

Het waren 'losse' trainingen en de leden konden per keer inschrijven, wat de deelname laagdrempelig maakte. Wellicht dat de eigen bijdrage van 5 euro per keer de drempel juist weer wat hoger legde. Dit was echter nodig omdat de trainingen niet begroot waren en de kosten voor zaalhuur en een attentie voor de trainers moesten worden afgedekt. Het deelnemersaantal varieerde wat, van 8 tot en met 11.

Als onderwerpen kwamen achtereenvolgens voorbij:

- Tactiek die moet werken; durf te rekenen! (Van Zanten)
- Plannen maken! (Van Zanten)
- Mat aan de horizon: geïnspireerd schaken! (Vesters)
- Toreneindspelen (Bodaan)
- Het opzetten en doorvoeren van koningsaanvallen (Happel)

Het is zeker de moeite waard om volgend seizoen weer trainingen te organiseren. Hopelijk is er dan ook weer voldoende animo om zowel trainingen te geven als te volgen.

Ben Spierings

Een nieuw begin (3)

Wat vooraf ging: Het is de tweede helft van de 22e eeuw. Willem Wijnsteen is navigator op vrachtluchten tussen de aarde en Mars. Als fervent schaker doodt hij de tijd met het spelen van partijen en bestuderen van schaakproblemen. Na zijn recenste vlucht moet hij zich vervoegen bij zijn chef, Ernst Groeneveld, voor een belangrijk gesprek en die blijkt niet alleen...

6

Stabilium. Het woord speelde Willem door het hoofd, terwijl zijn ogen nietsziend staarden naar het scherm van zijn Padd. Stabilium. Zijn gedachten dwaalden een paar uur terug in de tijd, terug naar het kantoor van Ernst Groeneveld.

In de veronderstelling dat hij een werkbespreking zou hebben, was Willem verast toen Groeneveld twee mannen aan hem voorstelde. De ene man zat links van hem, was keurig gekapt en gekleed in een uniform, de ander rechts had een warrige haardos en wat leek op een haastig bij elkaar gegrabbelde combinatie van kleding.

”Hier rechts van mij, voor jou links, zit kolonel Marshall van de Europese luchtmacht en aan mijn andere kant doctor Long van het onderzoeksbureau van het Ruimtevaartcentrum. We willen even met je praten. Kan ik je iets aanbieden?”

Enigszins verbouwereerd schudde Willem beide mannen de hand en antwoordde zijn chef: “Een groene thee graag.”

“Niets sterkers?”

“Kom, beste Groeneveld,” glimlachte kolonel Marshall, “dat kan straks ook wel. Hij zal het dan wel nodig hebben.”

Groeneveld voorzag Willem van het gevraagde en ging zitten.

“Willem, ik zal maar met de deur in huis vallen. Het Ruimtevaartcentrum is de laatste drie jaar keihard bezig geweest met het ontwikkelen van een nieuw ruimtevaartuig, dat we de Orpheo hebben genoemd. En al die tijd zijn wij ook op zoek geweest naar een geschikte kandidaat om met de Orpheo een reis door een zwart gat te maken.”

Willem wist even niet wat te zeggen. Door een zwart gat. Waren ze nu helemaal van lotje getikt?

“Neem me niet kwalijk, chef,” had hij geantwoord, “maar niemand is zo gek om zich tot spaghetti opgerekt te laten worden door het zwaartekrachtsveld van zo’n gat.”

Doctor Long, die tot op dat moment iets onderuit gezakt had zitten luisteren, schoot overeind in zijn stoel en met zijn linkerwijsvinger omhoog gestoken sprak hij: “Daar kan ik inkomen, maar de Orpheo is gemaakt van een speciale legering, die die krachten kan opvangen. We hebben het daarom stabilium ge-

noemd. Dus wat dat betreft zijn er geen risico's."

Willem kon een gegriinnik niet onderdrukken. "Sta-stabilium?" hikte hij.

"Ja, wat is daar mis mee?" reageerde doctor Long geschokt.

"Ik vind het een rare naam voor iets dat zo bijzonder schijnt te zijn."

"Het is bijzonder en het is géén rare naam!" sprak doctor Long met lichte stemverheffing. "De vlag dekt volledig de lading."

"Eh sorry, doc," reageerde Willem, zijn handen met de palmen naar voren gestrekt. "Ik ben net een half jaar in de ruimte geweest. Ik heb nog niet veel tijd gehad om even op verhaal te komen."

"Ik zal bij het begin beginnen," sprak doctor Long, het excuus van Willem negerend. "Zegt de term 'constantaan' je iets?"

"Ja, dat ken ik wel," zei Willem. "Dat is een legering waarvan de weerstand nauwelijks verandert onder wisselende temperatuur, zodat elektrische stroom er constanter doorheen blijft lopen. Vandaar de naam."

"Welnu," zei doctor Long, duidelijk aangespoord door Willem's natuurkundige kennis, "er is enkele tientallen jaren geleden een complexe legering ontwikkeld die iets soortgelijks doet, maar dan met gravitatie. Ik zal je er niet mee vermoeien hoe dat ontdekt is, maar feit is dat we sinds 2155 in alle geheim een testprogramma zijn gaan uitvoeren met het doel waarvoor jij nu hier zit."

Willem voelde de haartjes in zijn nek overeind gaan staan. Hij begon een angstig gevoel te krijgen welke kant het verhaal op ging en wist niet zeker of hij dat wel wilde weten. En jawel, kolonel Marshall mengde zich nu in het gesprek en bevestigde zijn vermoeden.

"Er staat een schip klaar om de eerste bemande vlucht uit te gaan voeren en jij bent onze beoogde navigator."

Willem keek hem met halfopen mond aan en vervolgens naar doctor Long en Ernst Groeneveld. Hij pakte zijn kop thee, roerde even en nam een slok. Hij brandde daarbij zijn lippen en dat bracht hem terug in de werkelijkheid. Met een grimas zette hij het kopje weg.

"Het is volkomen veilig, hoor," vervolgde doctor Long. "Er zijn tientallen vluchten met kleine vaartuigjes vol meetapparatuur gelanceerd en langs grote bronnen van zwaartekracht gestuurd en zelfs versneld tot aan de lichtsnelheid. Zoals je weet leidt dat laatste ook tot een enorme toename van zwaartekracht. En altijd bleef het schip stabiel," eindigde hij op enthousiaste toon.

"Maar dan nog, waarom ik? Er zijn veel ervarener navigators," wierp Willem tegen. Het idee trok hem niet erg aan.

"Dat heeft te maken met je relaties, sprak Groeneveld. "Of liever gezegd, het ontbreken ervan: jouw ouders zijn overleden en je hebt geen partner en kinderen. Kortom, je laat niemand achter."

"Ik laat niemand achter? Hij zei net dat er geen risico's aan verbonden waren!" Willem wees naar doctor Long, opgewonden over de kennelijke onverschilligheid die er tegenover hem werd tentoongespreid.

"Je begrijpt het verkeerd. Wij zijn ervan overtuigd dat je de reis zult overleven,

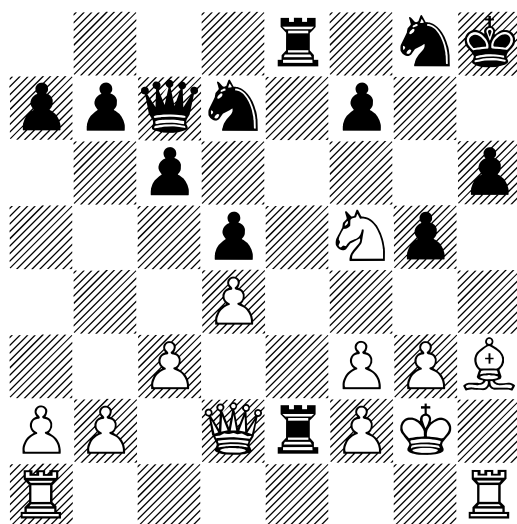
maar we weten niet precies wáár en wannéér je terechtkomt. We weten alleen dat het binnen ons sterrenstelsel zal zijn en tussen nu en honderd jaar. Wij willen niet het risico nemen een familie uiteen te scheuren.”

“Waarom dan geen onbemande vlucht?”

Groeneveld glimlachte. “Omdat er een navigator aan boord móet zijn. Zodra je door het gat bent, zul je door de computer gewekt worden om de positie van het schip te bepalen en de koers naar de Aarde in te voeren. Als je de koers hebt geprogrammeerd ga je weer de suspensiecel in en zul je een uur voor aankomst weer worden gewekt.”

“O leuk,” had Willem gezegd, “Diepvriesastronaut. Ik háát die suspensiecellen.”

En daar zat hij dan, in de trein naar huis, peinzend over het aanbod. Hij had uiteindelijk toegezegd om er over na te denken en binnen een week zijn beslissing kenbaar te maken. Hij was zo diep in gedachten dat zijn Padd uit zijn hand gleden en op de vloer kletterde. Met een zucht boog hij zich voorover, mopperde iets binnensmonds en keek op het display naar het laatste schaakprobleem dat hij voor zijn onderhoud in Brussel had bekeken.

“Appeltje-eitje,” mompelde hij. “Even een reisje door een zwart gat, appeltje-eitje. Gebakken eitje waarschijnlijk.”

Willem volgde met zijn ogen de zetten die tot winst leiden: **1. Dd2xg5 h6xg5 2. Lh3-g4† Pg8-h6 3. Th1xh6† Kh8-g8 4. Ta1-h1** en het is gebeurd met zwart. **4. ...f7-f6 5. Th6-h8† Kg8-f7 6. Th1-h7† Kf7-e6 7. Th8xe8#**

“Mooi dameoffer,” dacht Willem, deed zijn Padd uit en borg hem in zijn tas op. Terwijl de trein langs het stationnetje van Kijk Uit denderde, zakte hij wat onderuit en deed nog even zijn ogen dicht. “Kijk Uit... zou dat een waarschuwing zijn?” dacht hij terwijl langzaam wegdoezelde.

De stem van de conducteur klonk door de omroepinstallatie om de nadering van het eeuwenoude station Hollands Spoor in Haag aan te kondigen. Willem schrok wakker uit zijn sluimering en grabbelde nog wat suffig naar zijn tas. De trein minderde vaart en kwam tenslotte tot stilstand. Hij liep naar het balkon waar een medereiziger al op de knop had gedrukt die de deur opende.

Ah, bijna thuis, dacht Willem. Hij keek even om zich heen waar de trap was en liep daarna in die richting, de trap af en de hal door naar het Stationsplein. Voor het station keek hij iets rechts van hem over de daken van de gebouwen en zag de vertrouwde woontoren aan de Gemeentewerkenstraat. Op de 22e verdieping wist hij zijn appartement.

In de heldere winteravondlucht wandelde hij op zijn gemak over de Stationsweg en sloeg rechtsaf het Huygenspark in. Links aan de overkant zag hij de ingang van de Kikkerstraat, enkele tientallen meters naar rechts de ingang van de Gemeentewerkenstraat met er direct achter het kolossale cilindrische appartementencomplex. Hij stak over en liep er naartoe. De straat ging aan weerszijden om het gebouw heen en liep aan de andere kant uit op de hoek van het Zieken en het Groenewegje. In de 20e eeuw, wist hij, had hier het kantoorgebouw van de Dienst Gemeentewerken gestaan tot het in de jaren 90 van die eeuw was afgebroken. Na nieuwe bebouwing, die de weg van zijn voorganger was gegaan, was dan de immense woontoren neergezet in het midden van de 22e eeuw.

Willem opende de centrale toegang met zijn elektronische sleutel en liep door de hal naar één van de zes liften in het midden, die hem snel naar de 22e etage bracht. Aan de buitenzijde van de hal lagen de huisdeuren van de woningen en enkele tellen later duwde Willem zijn deur met een zucht achter zich dicht.

De lucht in huis was enigszins bedompt geraakt in het halfjaar dat hij weg was geweest en hij zette snel de installatie aan die frisse lucht naar binnen begon te pompen. “Alles staat er nog”, grinnikte hij, terwijl hij een snelle inspectie van de woning deed. De huiskamer met de 3D-televisie in het midden, de kleine slaapkamer met het eenpersoonsbed, de keuken, badkamer en het ‘heiligdom’: zijn schaakkamer met de kast met elektronische schaakliteratuur en een plank met antiquarische boeken. In het midden de schaaktafel waar hij zijn vrije uren besteedde aan studie. De kalenderklok aan de muur gaf maandag 5 juli 2285 aan, 17.43 uur.

“Morgen clubavond,” zei Willem hardop. “Ik heb wel weer zin in een steviger potje. Nelis is een beste vent, maar schaken zal hij nooit echt leren.”

Een gerommel in zijn buik herinnerde hem er aan dat het tijd was voor de avondmaaltijd. Zonder voorraad was het niet moeilijk wat de ervaren vrijgezel zou gaan doen. Willem liep naar de visfoon en belde het Chinese restaurant in het nabij gelegen Haagse China Town. De eigenaar glimlachte breed toen hij Willem herkende: “Ah, meneer Wijnsteen, u bent weer terug op aarde?”

“Zoals u merkt,” lachte Willem. “Ik ben blij dat uw restaurant er ook nog is,

want ik heb trek in...” en hij deed zijn bestelling.

Een half uur later zat hij smakelijk te eten met zijn Padd naast het bord. Een nieuwe stelling had zijn aandacht alweer opgeëist. “Morgen eens op de club laten zien,” dacht hij.

8

De volgende dag sliep Willem een gat in de dag, ontbeet op zijn gemak en wandelde daarna naar de supermarkt voor boodschappen. De dag na thuiskomst even rustig aan doen was zijn vaste gewoonte. Met een ontspannen gevoel ging hij die avond op pad naar de Nationale Schaakacademie aan het Spui waar Schaakvereniging Haag vier keer per week clubavond hield. Hij liep de straat uit naar de hoek van het Zieken en stak de brug over. Bij de Gedempte Gracht stak hij het Spui over en wandelde de monumentale hoofdingang van de schaakacademie binnen. Op de twee bovenetages waren leslokalen waar bijna dagelijks tientallen kinderen en volwassenen lessen volgden en ook die avond waren er een paar seniorklassen bezig, wist hij. Op de benedenverdieping waren speelzalen; aan de ene kant van een lange gang een paar grote ruimtes voor het houden van grote toernooien en kampioenschappen, aan de andere kant twee flinke zalen waar de schaakvereniging speelde, een ruime kantine en achteraan de opslagruimte voor het vele spelmateriaal. Willem liep de voorste van de clublokalen in en zag dat er al aardig wat clubgenoten waren. Er waren ook weer een paar nieuwe gezichten bij.

“Hé, Willem!” riep een man aan de andere kant van de zaal. Willem lachte breed: “Hé, Wim!” riep hij terug naar zijn naamgenoot. Wedstrijdleider Wim Jongen kwam naar hem toe en schudde hem hartelijk de hand. “Hoe gaat het ermee?” vroeg hij met zijn lichte, Duitse accent.

“Lekker,” antwoordde Willem, “Net een paar dagen terug van Mars.”

“En nu weer trek in een partijtje.”

“Altijd, man, altijd.”

Ze liepen samen naar de kantine en namen er een kop koffie.

“Nog leuke stellingen bekeken?” vroeg Jongen.

“Oh ja, ik heb er straks nog een leuke voor jullie,” antwoordde Willem. “Ik zal hem opzetten voor we aan de ronde beginnen.”

“Nou, ik ben benieuwd.”

Terwijl ze zaten te drinken, kwamen steeds meer schakers hun vaste shot cafeïne halen. Willem moest heel veel handen schudden en maakte kennis met de nieuwe leden.

“Het loopt goed met de ledenaanwas, geloof ik?”

“Oh ja,” antwoordde Jongen, “we staan nu op ruim 800. Gelukkig komen ze niet allemaal tegelijk, want dan moesten we een zaal aan de andere kant van de gang huren. Er zijn nu vier aparte competities en aan het eind van het seizoen spelen de nummers 1 uit elke competitie gezamenlijk een dubbele vierkamp. Het is een

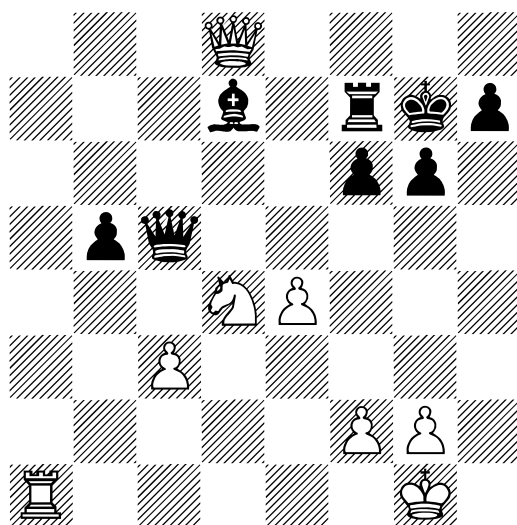
heel geregeld, maar ik heb nu een hulpje dat twee avonden voor haar rekening neemt. Het is Charlotte, de dochter van de voorzitter. Ze heeft een paar maanden geleden haar wedstrijdleadersdiploma behaald.”

“Heel goed.” Willem knikte instemmend. Hij kende Charlotte wel.

De koffie was op en de beide schaakvrienden begaven zich naar de speelzaal, waar Jongen zich naar zijn computer begaf om de indeling te maken.

“Zet jij dat schaakprobleem even op,” adviseerde hij Willem. “Ik ben zo klaar met de indeling.”

Willem liep naar een tafel waar al een bord klaar stond en zette razendsnel het probleem van de avond op.

Terwijl hij bezig was, kwam een groepje leden binnen en direct stond er een muurtje van gebogen figuren rond de tafel met de stelling. Diverse beginzetten werden door elkaar geroepen, stukken vastgepakt en verplaatst, geagiteerd door anderen weer teruggezet en een enkeling vroeg al om de oplossing.

“Haha,” lachte Willem, “aan het eind van de avond pas, vrienden.”

De aandacht voor het schaakprobleem verdween echter op slag toen Jongen de indeling voor de avond ophing. Willem zag dat hij met zwart moest spelen tegen Dimitri Kasparov, een tegenstander met ruim 200 Elo-punten meer, een zware dobber. Na de gebruikelijke beleefdheden begonnen ze aan hun partij, maar Willem’s gedachten dwaalden steeds weer af. Net nu hij lekker aan het schaken was, kwam het voorstel van het Ruimtevaartbureau weer boven en prompt blunderde hij. Een stuk verdween van het bord en even later kon hij opgeven.

Kasparov nam zijn felicitaties in ontvangst en bood hem een drankje aan. Aan de bar van de kantine merkte hij op: “Je lijkt me wat afgeleid. Ik ben beter van je gewend, Willem.”

“Ja,” zei Willem, “ik heb gisteren een aanbod gekregen dat heel bijzonder is, maar ik weet niet of ik er op in moet gaan.”

“Hoe bijzonder is het?”

“Het is iets dat nog nooit iemand heeft gedaan.”

“Een mooie kans om in de geschiedenisboekjes te komen, lijkt me,” zei Kasparov. “Kijk, het is net als met schaken. Als je een kans ziet, moet je die grijpen.”

Willem keek even nadenkend voor zich uit en liet de woorden bezinken. Zijn laatste twijfels verdwenen. “Weet je wat? Je hebt gelijk! Ik ga er direct werk van maken.”

“Succes,” zei Kasparov en sloeg hem op de schouder. “Oh ja, ik heb nog iets voor je. Ik heb een probleem gecomponeerd. Hier is een kopie. Ik hoor nog wel wat je ervan vindt.”

Hij haalde een envelop uit zijn zak en gaf hem aan Willem, die hem aannam en in zijn zak stopte. “Ik zal er naar kijken, maar ik ga nu snel naar huis om mijn baas te bellen. Beankt voor het drankje. Je houdt er een van me tegoed.”

“Graag gedaan,” antwoordde Kasparov met een wuivend gebaar.

9

Tien minuten later was Willem weer thuis, vroeger dan normaal op een clubavond. Hij deed het licht aan en liep direct naar de visfoon. Ernst Groeneveld reageerde enigszins geërgerd op de late oproep, maar toen hij Willem's gezicht zag klaarde hij op.

“Hé, Willem, wat bel je laat.”

“Ik doe het,” zei Willem simpel.

“Man, dat is fantastisch... en heel dapper. Je schaart je in de rij van grote pioniers. Je wordt een historische figuur!”

“Dat heb ik vanavond al eerder gehoord, ja.”

“Goed,” zei Groeneveld, “je wordt volgende week dinsdag in Parijs verwacht. Daar zul je worden gebriefd over alle details van de missie en op zaterdag 17 januari vertrek je voor de testvlucht.”

“Ok, ik zal er zijn,” zei Willem en verbrak de verbinding. Hij voelde een zekere opluchting dat de kogel nu door de kerk was, maar ook spanning over het avontuur dat hem wachtte.

10

De week was voorbij gekropen. Zelfs het deelnemen aan een toernooi in het weekend had daar niets aan kunnen veranderen, al leidde het schaken hem wel wat af. In ieder geval had hij geen stomme zetten meer gedaan, nu hij zijn besluit om de reis door een zwart gat te maken had genomen. En zo brak de grote dag aan. De laatste voorbereidingen werden getroffen en Willem trok het uniform aan met het logo dat men had bedacht voor het project.

Kolonel Marshall, doctor Long en Ernst Groeneveld stonden gedrieën te wachten in het vluchtcentrum om hem goede reis te wensen. Groeneveld sloeg hem op de schouder en zei: “Willem, we gaan je terugzien, ik ben ervan overtuigd.

Dus ik zou zeggen, tot binnenkort.”

“Bedankt,” zei Willem, die zich nu wel een beetje misselijk van de spanning voelde. Een held worden is niet gemakkelijk, vond hij.

Terwijl hij naar het bijzondere ruimtevaartuig liep, keek hij nog een keer om. De drie mannen staken een arm omhoog als laatste groet. Zijn reis was begonnen.

Het ruimtevaartuig van stabilium zag er vreemd uit. Niet zozeer van vorm, want daarin onderscheidde het zich nauwelijks van de militaire schepen, maar de kleur was zoals hij nooit eerder had gezien. Het metaal had een en blauwgroenige glans en dat maakte het toestel nog vreemder: er was geen beschermende laag op aangebracht. Willem had bij de briefing geleerd dat stabilium niet alleen gravitatiebestendig was, maar ook hitte werd goed weerstaan. Het zou in de machine absoluut niet te heet worden, was hem verzekerd.

Binnen was het kleiner dan in de vrachtschepen die hij gewend was, maar zeker niet oncomfortabel. Naast de cockpit waren er een kombuis en een ruimte met de suspensiecel. Willem trok een vies gezicht toen hij die zag. Hij liep direct door naar de cockpit, want het aftellen was begonnen en de startbaan werd ont-ruimd. Hij ging zitten in de navigatorstoel en nam contact op met de vlucht-leiding.

De rol met instructies had hij zich goed ingeprent en snel doorliep hij de con-trolelijst. Daarna werd het vertreksein gegeven. Ingesnoerd in de veiligheids-gordels startte Willem de raketten en binnen een paar seconden trok hij de neus van het ruimtevaartuig op. Terwijl het toestel snel aan hoogte won, liep hij in gedachten de te nemen stappen door. Zodra hij de atmosfeer verlaten had, moest hij de route invoeren naar het gekozen zwarte gat, op slechts 3 lichtjaren van de aarde. Daarna zou hij stapsgewijs de snelheid opvoeren tot voorbij de licht-snelheid, het enige onzekere element, want daar was niet op getest. De kans dat een testraket zoek zou raken zou te groot zijn geweest, had men hem verteld. Zodra hij door die barrière ging, zou het contact met de aarde ook verloren gaan en was hij op zichzelf aangewezen.

De aardatmosfeer lag nu achter hem en hij schakelde de motoren in een hogere stand. Het toestel zoefde met een noodgang op de maan af en schoot er voorbij. Hij zette de koers uit naar het zwarte gat en meldde de vluchtleiding dat alles perfect verliep.

“Koers vastgelegd. Ik ga omschakelen naar de superdrive,” waren de laatste woorden die men in Parijs van Willem Wijnsteen hoorde. Het ruimtevaartuig versnelde tot boven de lichtsnelheid en stormde vooruit op weg naar het zwarte gat.

(wordt vervolgd)

Zomerschaakagenda

donderdag 13 juni t/m 4 juli en 25 juli t/m 22 augustus
Haagsche Zomercompetitie (Haeghe Ooievaar)

zaterdag 6 t/m zondag 14 juli
3e Science Parktoernooi (Amsterdam)

vrijdag 12 t/m zondag 21 juli
7e Leiden Chess Tournament

maandag 22 juli t/m donderdag 1 augustus
Open Kampioenschap van Nederland (Dieren)

zondag 28 juli
Santpoortse Kroeglopertoernooi

maandag 5 t/m zaterdag 10 augustus
[jeugd] Euro Chess Tournament (ONJK A t/m G) (Enschede)

vrijdag 30 augustus, maandag 2 en vrijdag 6 september
65e Westlandse Druivenschaaktoernooi (Naaldwijk)

donderdag 5 september
Start nieuwe seizoen

zaterdag 14 september
OGD Rapidtoernooi (Delft)

vrijdag 13 september
Start Persoonlijk Kampioenschap HSB

donderdag 19 september
Algemene Ledenvergadering

Kopieerservice bij KONTRAST

als goed in meervoud moet

KONTRAST

Tanthofdreef 7 te Delft

Tel. (015) 2618823

**TEGOED
BON
VOOR**

GRATIS

een paar daglenzen of
een paar weeklenzen of
een paar maandlenzen

duo●●optiek

THOMSONLAAN 93
2565 HZ DEN HAAG
Tel. 070 - 360 70 02

**TEGOED
BON
VOOR**

GRATIS

een paar daglenzen of
een paar weeklenzen of
een paar maandlenzen

duo●●optiek

THOMSONLAAN 93
2565 HZ DEN HAAG
Tel. 070 - 360 70 02

Wij werken graag met een stucloper.

Omdat niet iedereen dezelfde financiële situatie heeft en elk huis een andere aanpak vereist.

Daarom beginnen we bij uw wensen, uw mogelijkheden en de verwachtingen voor uw woning.

Jan van Delden stucadoorsbedrijf helpt u graag om tot de juiste keuzes te komen. Zij zorgen ervoor dat alles glad verloopt zoals afgesproken.

Meer weten? Maak een afspraak voor een vrijblijvend kennismakingsgesprek.

O ja, en de stucloper gebruiken we voor bijvoorbeeld het tijdelijk afdekken van vloeren, gangen en trappen. Zo blijft alles netjes en schoon.

Laan van Meerdervoort 1263 - 2555 BE 's-Gravenhage
☎ 070 - 323 98 09 - info@janvandelden.nl